

زمینه: بلایای طبیعی منجر به افزایش میزان بیماریهای عفونی می‌شود و دلیل آن بدلیل آواره شدن جمعیت تحت تأثیر و شعله‌ور شدن ریسک فاکتورهایی (که باعث تقویت یکدیگر می‌شوند). انتقال عفونت می‌شود (مثل تغییر محیط زیست و ایجاد محیط مناسب عوامل عفونی).

هدف: با توجه به این که در زمینه پیشگیر از انتقال بیماریهای عفونی به طور ویژه برنامه ای تدوین نشده است، در این مطالعه برآنیم با توجه به تجربیات سایر کشورها در این زمینه به تدوین استراتژی مناسب و بومی برای ایران بپردازیم.

روش کار: ما ریسک فاکتورها و بیماریهای عفونی بالقوه که بعد از بلایای طبیعی که از سال 2000-2011 رخ داده را بررسی می‌کنیم.

بلایای طبیعی شامل سیل، سونامی، زمین لرزه، طوفانها و گردبادها می‌باشد. یافته ها: بیماریها شامل بیماریهای اسهالی، عفونت تنفس حاد، مالاریا لیتوسیبروز، سرخک، تب دانگ، هپاتیت‌های ویرال، تب تیفوئید، منژیت و کزاز و موکورمایکوزیس جلدی پس از بلایای طبیعی و جنگها دچار افزایش شیوع شده اند.

نتیجه: در این مطالعه با بررسی برنامه ها و استراتژی های به کار گرفته شده در جهان، دسته بندی ها و انطباق آن با شرایط بومی ایران، استراتژی مناسب برای کنترل و پیشگیری از انتقال عفونت پس از بلایای طبیعی و حملات نظامی (پس از وقوع) را تدوین گردیده است..

کلید واژه: «بلایای طبیعی» «بیماریهای عفونی»، «بیماریهای مسری»، «اپیدمی» «نظارت»، «پیشگیری» و «کنترل»